

SLOVENSKI NAROD.

Izahaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od detristopne pent-vrate 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se svoje nankraši. — Kihopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Frane Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opraviništvo, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

London 6. aprila. Glasilo vladne stranke „Morningpost“ piše, kakor je videti na ukaz angleške vlade: Brez dvombe je, da vlada, čeravno je odločena popolnem braniti Salisburyjevo depešo, nij protivna pozivu, naj nazore dunajskih državnikov v preudarek vzame. Denašnji izgledi so bolj mirni.

Layard ima biti ali je pooblaščen, porti zagotoviti angleško podporo, ako bi Rusi hoteli zasesti Carigrad.

London 5. aprila. Članek v „Nordd. Allg. Ztg.“ naglašja, da mirovni uveti san-š Stefanski ne morejo vznemirjati popolnem nepristranskega Nemca zaradi škodovanja nemških interesov. Nemčija more prijateljske Rusiji njene vspehe privoščiti; ali za Nemčijo ne more vse jedno biti, ako Rusija v nasprotje stopi z družimi državami, ki so Nemčiji tudi prijateljske, iz katerega protivja more samo nastati evropska vojska. Nemčija želi miru za vse države. Kar se je godilo zadnje tedne, nij bilo tako, kakor da bi bila Rusija imela vedno pred očmi vse privoliti v miru san-š Stefanskem, kar morejo zahtevati interesirane velesile. Rusija bi mogla popolno priznanje onih mirovnih uvetov samo z novo vojsko prikupiti. „Nordd. Allg. Ztg.“ meni, da bi se bilo dalo temu ogniti, ako bi bila Rusija po padci Plevne porazumela se z interesiranimi državami, ali ko bi bila pred (!) padom Plevne Avstriji svoje pogoje razjasnila ...

Nemško prijateljstvo.

Leta 1870 in 1871 so Rusi roko držali nad Nemci, ko so ti zmagoviti bili in po volji jemali plen na Francoskem: nezasišano svoto pet milijard in dve provinciji. Rusu bi bilo treba tačas le migniti in zmagoviti Nemec bi bil moral z malim zadovoljen nazaj. Ali pošten Slovan Rus tega nij storil. Držal je dano besedo in Nemec cesar Vilhelm je izpod Pariza telegrafiral v Peterburg carju: „Nemčija ne bode nikdar pozabila, kaj se ima vašemu veličanstvu zahvaliti.“

Mi zapadni Slovane smo tačas čuvsli te besede uže sumili, da li bode Nemčija res slovanske Rusiji hvaležna. Mi iz tisočletne zgodovine Nemca poznamo, ker smo tako nesrečni, da je naš mejaš in sosed in priseljenec. Zato nijsmo verjeli, da bi Nemčija slovanske Rusiji držala besedo kadar bode trebalo. In, evo zdaj bi bilo treba, ali uže se kaže, da smo v svojej neveri prav imeli. Rusija je zdaj na tem, da bi žela za slovansko kri in svobodo plodove svojih krvavih zmag. A zdaj jej brani vsa neslovanska Evropa, — vsa Evropa in Nemčija ž njo!

Vse nemško novinstvo je veselo, da je Angleška energično stopila proti miru san-š Stefanskemu. In če rečemo nemško novinstvo, ne mislimo le judovsko-nemških in ex professo Slovan-zročih listov, temuč ogledimo si, kako pišejo uže Bismarkovi pruski organi, glasila onega starega Vilhelma, ki je ruskemu carju telegrafiral: „Nemčija ne bode nikdar pozabila, kaj se ima vašemu veličanstvu zahvaliti.“ Vsem se vidi ali naravnost, ali pa mej vrstami gola zavist in neprijaznost, ki se hoče le včas za nekovo hinavčevano dobro sosedstvo skrivati.

Berlinska Bismarkovka „Post“ na primer piše to-le premišljeno perfidijo in sumničenje: „Rusija je po naj bolj zvitem svojem diplomatu skušala na en mah Bolgare osvoboditi, Turčijo ohraniti in Avstriji prizanašati; skušala je Turčijo ohraniti, da bi v Carigradu gospodovala; Bolgare osvoboditi, da bi Carigrad obkolila; Avstriji navidezen vpliv na zapadu Balkana dati, da jo potiši in ob enem s porto v sovraž spravi. Nij mogoče vseh zvijač miru san-š Stefanskega naštet. Pa to mojstersko delo zvijačnosti se baš ne more vzdržati zaradi prevelike zvijačnosti.“ „Post“ pravi dalje neumno trditev, da zdaj ruska politika meri na svetovno gospodstvo in da se ne more podpirati. S strmenjem čaka, kako bode Rusija zagotovila mir San-š Stefanski itd. itd.

Ravno tako sovražen je članek Bismarkovega, prav uradnega časnika „Nordd. Allg.“, katerega izpisek denašnji telegram priobčuje. Od kraja sicer nekoliko nemških fraz ali praznih besedij v usta jemlje o „prijateljstvu“, a potem odločno stopa na stališče kramarjev Angležev in vilagoških kričav Magjarov. Kje je mogoč večji insult Rusije, kakor to, da naj bi si bila uže pred Plevno jeroba postavila! In hinavska skrb za Avstrijo od strani Nemčije! Ta se vsacemu pravemu Avstrijcu gujusi! Laž je, da so magjarski in nemški interesi tudi avstrijski, pač pa je res, da so ruski interesi tudi avstrijski, to se ve, če se ne misli le na „pritiskanje na steno“.

Kljubu vsem tem perfidijam se vendar udaje uže sama Anglija, kakor nam zadnji londonski telegram poroča. Mir ima zopet več upanja. Rusija še res ne more vojne voditi z vso Evropo. Možno je, da se v nekaterih rečeh (dasi ne v glavnih) tudi ona udá. Iz to

Listek.

Pisma iz Dalmacije.

I.

V Zadru dne 31. marca.

Jasno nebo je bilo včeraj zjutraj, ko sem se vkrca v Trstu na ladijo „S. Giusto“, da me pelje v Dalmacijo. Morje je bilo mirno in gladko, ko zrcalo. Iz vsega tega sem sklepal, da bomo imeli za ta čas nenavadno lepo vožnjo. — Toda komaj smo odpluli iz tržaškega pristanišča, ter se približali do pol pota prvej parobrodskaj postaji Peranu, uže se je začelo nebo na jugu in jugovzhodu temniti in kmalu na to se je cel horizont prevlekel s tanko, sivobelo meglo, ki nam je skrila ravno izišlo solnce. Čisto s snegom pokrite beneške, tirolske, primorske in kranjske planine, ki so se od začetka tako krasno bliščale v solnčnem svitu, dobile so oblačne čepice; le prostrani

Čaven in goli Nanos gledala sta še nekoliko časa za nami, dokler nam tudi nju nij zakrila lahka meglica. — Iz vsega tega so mornarji sklepali, da bomo drugo jutro ali še celo to noč dobili precej močan jugovzhoden veter, (sirocco) ki nam utegne sitno nagajati.

Sicer pa na istodnevno vožnjo to nij imelo nikacega upliva in ladija je plavala hitro kolikor jej je dovoljeval parni stroj štiridesetih konjskih močij. Jaz sem cel čas ostal na palubju ter ogledoval prelepo istersko morskobalo, odlikujočo se tako divno od puste, nekultivirane notranje Istre.

Ustavivši se samo v Peranu in Poreču, pustili smo na strani mesta Koper, Ostrov, Umag in Novigrad (rimski Aemonium), ter prispeli o polu dne v Rovinj, največje istersko mesto, kjer smo zaradi robe, ki se je vkrcavala, stali celo uro. — Ko se je ladija začela zopet gibati, pogrnil nam je sobar mizo in sedli smo h kosilu. Ker sem bil edini pot-

nik prvega razreda, kosili smo samo štirje, namreč razun mene še kapitan, podkapitan in strojnik — vsi trije Dalmatinski Hrvatje. Pogovor, ki je bil jako živahen, vrtil se je, kakor se v sedanjih, za Slovanstvo tako važnih časih samo po sebi razume, izključljivo le okolo politike; ne bodem ga torej bolje omenjal, kajti č. čitalci imajo politike uže nad črto dosti, nikari, da bi se jim še pod črto vsiljevala.

Še le ko je parni stroj svoje delovanje ustavil — znamenje, da smo prišli v Pulj — posrebal je vsak svojo kavo, kar na ladiji vedno pomeni konec seje — po kosilu.

V Pulji je ladija stala do družega jutra, torej sem imel časa dovolj, mesto si ogledati in kacega znanca obiskati.

Da ne zgrešim smotra, ki sem si ga postavil z naslovom, ne bodem Pulja posebno opisoval niti omenjal, kako so kocasto kosmate pesni dunajskih „ljudskih pevcev“, — ki so

zdanje situacije pak se bode slovanski svet učiti mogel, kako se je treba pripravljati do tedaj, ko se bode reševalo celo slovansko vprašanje. Znal bode prijatelje, in si bode ob pravem času zbiral in zagotovil zanesljivejših podpornikov in svojej besedi zvestejših. Mej Nemci jih bode pa v bodočnosti pač težko iskati.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. aprila

Državni zbor je sklenil novo postavo o vojaškem vkvartiranju, pa včeraj je zopet začel posvetovati se o zakonih glede davkovske reforme, zdaj o osebnem dohodninskem davku.

Vnanje države.

Iz **Carigrada** se poroča 4. aprila. Včeraj je bil v San Štefanu velik vojašk posvet pod predsedstvom kneza Nikolaja. — Ruski bolni vojaki se pošiljajo po ladijah v Odeso.

Iz **Londona** se telegrafuje: „Times“ poroča, da je Rusija uže mislila zopet na kongres, ali Salisburyjeva okrožnica, ki govori zoper san-štefanski mir sploh, je to misel razpodila. Ignatiev zdaj sam vodi rusko vnanjo politiko.

Tukaj se za gotovo ve, da je Rusija v Ameriki veliko število ladij kupila, da bode angleško pomorsko kupčijo uničevala. Lord Loftus je zračunil, da je ruska vlada Amerikancem sedemdeset milijonov rubljev dala za ladije.

„Daily News“ pravi da se smatra situacija v Peterburgu kot jako nevarna. „Standard“ meni, da bole Rusija poskušala Avstrijo pomiriti, a nasproti Angleške se pa ne bode udala.

Iz **Belgrada** se poroča: Demisija Horvatičeva nij bila sprejeta. General Belimarković je dal svojo ostavko. (Torej je najbrž nekovo nesporazumje mej tema dvema vojevodjema.)

Iz **Varšave** poročajo poljski listi, da po vrnitvi Ignatieva iz Dunaja, je v Varšavi bilo veliko ljudij zaprtih mej temi 16 študentov in 17 advokatov. Na Dunaji bi bili povedali Ignatievu za nekovo poljsko zaroto.

Iz **Ruščuka** se javlja da Rusi trdnjavo utrjujejo in s kanoni ki iz Rusije dohajajo obskrbujejo. To kaže, da je mir neverjeten, ker v miru bi se trdnjava imela podreti.

Francoški republikanski listi simpatizirajo bolj z Angleži nego z Rusi. Orleansistični pa so odločno z Rusijo. Republikanci bodo za bodočnost le škodili svojej domovini in sebi s tacimi zaslepljenimi simpatijami.

Dopisi.

Iz Gorice 4. aprila. [Izviren dopis.]

Pred nedavnim je naša „Soča“ v dolzih člankih svarila naše domače ljudstvo pred izseljevanjem v Ameriko, i jaz sem si mislil, da je nij nesrečnejše dežele v tej solznej dolini od Amerike. A glej, kako se človek vara! Denes sem čital v italijanskih časopisih, da zraven Amerike je beda tudi v blaženem Magyarorszag, kajti tam nemajo več ni dela niti denarja — za italijanske delavce, katere italijanski listi pridušajo, naj ne hodijo več v Magiarijo. Tedaj „Soča“ pozor! ker i naši gorjani radi zahajajo na Oggersko dela iskat!

Denes je bila volitev tajnika goriškega kmetijskega društva namesto odstopivšega do sedanjega tujca-Italijana; in glejte, le za en sami glas večine je dobil to mesto s 1500 gld. letne plače domač človek, drugače bi imelo naše c. kr. kmetovalsko društvo zopet tujega tajnika, sina blažene Italije, tam doli iz Neapolja nekje doma! To pa res ne bi bilo avstrijsko patrijotično. Pa kaj mislite? skoraj je neverjetno: z manjšino, torej avstrijsko-nepatrijotično, z italijanissimi, glasoval je i naš (?) rojak iz Štandreža, monsignor Pavle tič, oni duhovni gospod, o katerem je bila nekda po Gorici čenčarija, da postane še škof Poreški. Ne vem, kaj poreče k temu činu glasilu konservativne stranke goriške, „L' Eco del litorale“, ki je nedavno povzdigoval tega gospoda v deveta nebesa?

Pa je uže zopet hudobna ženska kriva, da je naša Gorica zopet poslala enega moža sè zanjko okolo vratu na oni svet. Včeraj po noči se je namreč obesil neki vrtnik na vrtu pred svojim stanovanjem. Se ve, da je zapustil ženi kratek a pomenljiv testament: „zdaj boš pa menda enkrat zadovoljna!“ To je bilo njegovo zadnje pisanje na tem hudobnem svetu.

Te dni pa je došel v našo „Nizzo“ mlad Tržačan, z namenom, da bi se — ustrelil. Pred odhodom je napisal pismo, v katerem se je pošteno poslovil od svojih. Njegov brat je našel ta čudni list, odpravil se nemudoma za ljubljanim bratom ter posrečilo se mu je najti „živenja-sitega“ v nekej tukajšnji goštilni, še ne ustreljenega, pač pa z — nabitim revolverjem.

Da se naši italijančiči hudo repenčijo zaradi sedanjih slovenskih taborov, ki imajo

pokazati zvestobo Slovencev do svoje domovine in do Avstrije na njenej skrajnej meji, znači to, da je denašnji njih nov dnevnik šior „Isonzo“ prav ironično naznanil svojim patronom: „Meeting Nr. II.“ v Kobaridu ter je tolaži s tem, da je drugi slovenski tabor vendar malo oddalnejši od Gorice, namreč tam, kjer se „sir pa maslo“ dela ter da upa, da bode skoro konec teh taborov. A dragi moj šior „Isonzo“, veš kaj ti prav zaupno, pa brez zamere povem? Če ne bi bilo one gore, kjer se „sir in maslo“ dela, ne bi mogli tako poceni tvoji, v „benedetta Italia“ skiloči patronje o bližajočih se velikonočnih praznikih — potice jesti!

T. F.

Iz Ptujca 3. aprila [Izviren dopis.]

Pri nas se je osnovalo „muzikalno društvo“. Akopram je društvo še jako mlado vendar uže šteje mnogo udov. To društvo se sme gotovo z veseljem pozdravljati in to tem več, ker do sedaj nijsmo druge godbe imeli, nego nekaj škripačev stare dobe. V sobotnej seji je mestni odbor imenovanemu društvu 300 gld. letne podpore dovolil. Za naše mestice gotovo lepa podpora. Društvo bode imelo tudi svojega kapelnika. Želeti bi bilo, da bi se društvo, kakor vse druga tukajšnja društva ne gojilo popolnem v nemškem smislu. Naj bi se ne pozabilo, da živimo na slovenskej zemlji in da nij lepo, vse domače, ob tla teptati. Upamo torej, da društvo, katero šteje tudi mnogo Slovencev, zadnjih ne bode preziralo, kakor vaše fi.harmonično društvo, katero le „von deutschen Kehlen“ govori.

Pretečeni teden se je v državnem zboru mnogo govorilo o vkvartiranju vojakov. Nevem ali poslanec za naše mesto nij bil pri teh sejah navzočen ali si govoriti ne upa, ali nij znal povedati, da so v našem tako malem mestici skoraj tri kosarne popolnoma prazne? Stanovanja so pa, za tistega kateri mora plačevati, jako draga.

Domače stvari.

— (Slabo znamenje za nemškurtarje.) Iz Linca ima „Neue Freie Presse“ od petka sledeči telegram 4. aprila: „Pri denašnji mestnej volitvi v tretjem volilnem razredu so zmagali vsi štirje kandidatje klerikalne stranke“. Nò, naš ljubljanski butelj „Laib. Tagblatt“ je tako strašno reven na duhu, da niti zdaj pred volitvami ne zna par

se ravno ta večer v nekej gostilnici producirali — puljskej „haute volée“ posebno dopadale. Zamolčati pa ne morem smešnega prizora, ki sem ga videl sprehajaje se po mestu. — Ravno ko sem šel po ribjem trgu, zapazil sem slovenskega kmeta — po oblačilu soditi, Gorenjca — ki je menda prišel svojega sina, katerega so mu škrijci v „soldate vzeli“ ter mej mornarje vtaknili, dasiravno je zatrjeval, da ne zna plavati — obiskat, ki je postal in široko usta odprl, videč kako „vražji Lahi“ s pipci odpirajo školjke ter kar surove uživajo. Možek, kateremu so se vedno lasje ježili, kadar je slišal, da gospoda tam v Ljubljani žabje skoje frigane in pražene jó, ostrmel je nad tem prizorom, — pljunil debelo v stran in — šel svojim potom.

Po večerji sem se vrnil na ladijo ter šel na odkazano mi posteljo spat. Zbudil me je še le drugo jutro ropot mornarjev na palubji, ki so vrvi, za katere je bila ladija privezana, vlekli nazaj na njo. Ob enem je parni stroj

zopet pričel svoje delovanje: Vstanem torej, se oblečem in odidem iz svoje kabine. Tu sem zapazil, da od tod ne bodem več sam potoval, kajti v Pulji je vstopilo šest družih potnikov, ki so komodno plegli po klopih okolo mize. — Ker se je začel uže dan delati, hotel sem oditi na palubje, toda stopivšemu na stopnice, puhne mi tako oster veter v obraz, da sem se moral vrniti. Vedel sem torej koj, da se je izpolnilo, kar so mornarji uže prejšnje jutro vedeli povedati. — Vendar se mi je čudno zdelo, da je ladija kljubu močnemu vetru tako mirno plavala, da nij bilo nikacega otresanja čutiti. Premišljeval sem še, kako to, kar me nenadoma hud potres vrže s klopi, na katerej sem sedel in ob enem se zvali tudi poleg mene ležeči in trdo speči Dalmatinec na tla. Ko si je s kletvijo potolažil nekoliko razdražene živce in prognal vsled nepričakovane padca mu prizadeto bolest, razložil mi je, da smo sedaj prišli iz puljskega pristanišča v odprto morje ter da bomo

menda notri do Zadra imeli takovo otresanje čutiti. Svetoval mi je, naj se, ako hočem, da mi ne bo slabo, vležem, in ker se mi je vsled neprestanega otresanja uže tudi res začelo v glavi vrteti, ubogam ga, se vležem, primem se z eno roko mize, z drugo pa police nad mano ter zatisnem oči. Sem in tje sem jih zopet odprl, kadar se je ladija vendar le preveč otresla in me je vsled tega postajalo nekako tesno pri srci, toda zapreti sem jih moral zopet, ker se mi je naenkrat vse zvrtilo pred njimi.

Nij trajalo dolgo to neprijetno otresanje, uže so vsi sopotniki, — razun Dalmatinca, ki je mirno na klopi sedel in cigarete kadil — zahtevali od sobarja lavoirje, katerim so izročali neprijetne posledke morske bolezni. Jaz sem zaprl še boljše svoje oči ter sem polahkoma zadremal.

Ko smo se pa bližali malemu Lušinu, začela je tudi meni glava težka prihajati in čutil sem, da se mi bode enako godilo, ko

svojih besedij reči, temu izrezoval je zadnje dni iz „Linzer Tgpost.“ članke in rekel Ljubljancem svoje vrste: „špegajte se, ravno tako kakor v Lincu, je pri nas“. Dobro: Tam so občudovani „liberalni“ članki, — a sicer zvezani iz neumnih fraz in puhlega besedenja, — ostali brez vspeha: Upati je, da bodo pri nas še bolj, ker trditi, da so pri nas in v Lincu jednake razmere, to je abotno. Pri nas so poleg družega dve narodni stranki, v Lincu je samo jedna narodnost. Pri nas se bori domačinstvo s tujino, Slovanstvo z Nemštvom ali ponemčenstvom.

— (Slovensko politično društvo „Sloga“) napravi denes v nedeljo 7. aprila ob 2. popoldne javni občni zbor v Kobaridu. Edina točka na dnevnem redu je adresa vdanosti presv. cesarju. Veljavni možje v Soški dolini so izrazili željo, naj bi se napravil tudi višje ob Soči občni zbor v enak namen, kakoršen je v preteklo nedeljo privabil v Kviško na tisoče vrlih Bricev. Društveni odbor je tej želji tem rajše ustregel, ker je preverjen, da se tudi v Kobaridu v ogromnem številu zberó prebivalci cele Sočke doline in da tudi oni navdušeno razodenejo vsemu svetu, da so kolikor ponosni Slovenci, tolike zvesti Avstrijci — pravi odbor.

— (Cerkveno petje.) Cecilijsko društvo, čegar namen je povzdiga in pospešek katol. cerkvene glasbe v smislu ter duhu sv. cerkve, tiska knjižico: „Cerkvena glasba, kakšna je in kakšna bi morala biti“, katera utegne uže do Velike noči v rokah udov biti. Pri občnem zboru meseca junija 1. 1877 razodevala se je želja, naj bi se ustanovil časnik, ki bi pospeševal društvene namene s spisi in muzikalnimi prilogami. Ta želja ima se kmalu izpolniti in z mesecem majnikom ima kar svitlo priti 1. številka „Cerkvenega glasbenika“. „Cerkveni glasbenik“ bode izhajal po enkrat na mesec ter donášal v velikej osmerki 8 strani teksta in 4 strani muzikalij. Obravnaval bode vse, kar spada v okrožje cerkvene glasbe. Na ročnina bode „Cerkvenemu glasbeniku“ za leto 1878 le 1 gl. 50 kr. za ude „Cecilijskega društva“ celo leto 1 gl. in pošilja naj se g. Žigi Bohincu, knezoškofjskemu tajniku ter blagajniku „Cecilijskega društva“.

— (Iz kranjskega deželne bora) Oddalo se je 16 sirotinskih ustanov po 48, 50, 52 in 54 gld., za katere se je oglašilo 261 prošnikov iz vse dežele v starosti od

mojim sopotnikom. Vstanem torej in odidem ven. Sveži zrak mi je pomagal, kajti glava se mi je zopet zvedrila in neprijetnih, iz žlodca prihajajočih občutkov nij bilo nič več čutiti.

Ostal sem torej na pa'ubju, prijel se pri vhodu v kajuto držala in zrl na morje. Bil je v resnici velikansk pogled! Ogromni valovi dvigali so se po kacic deset ali še več metrov visoko ter vzdigali našo ladijo in jo zopet spuščali navzdol, da jo je vzdignil zopet val. Ako je veter nekoliko prenehal, nijso bili tudi valovi tako veliki; kadar je pa zopet potegnul z vso silo, zagnal nam je val nasproti, ki je mnogokrat pokrtil cel sprednji konec ladije. Nij mi bilo nikakor prijetno pri sreč, kadar se je ladija nagnila ali vzdignila kvišku; čutil bi bil celo kak strah, ko bi ne bil videl krmilca tako flegmatično stati nasproti sebi, mehanično poprijemati krmilnega kolesa in zvečiti svoj čik. Pripovedoval mi je, da je tudi on uže poskusil nevihte, ko se je bal, ter da

6. do 15. leta. — Deželni odbor je pritrdil predlogu pomnoženega krajnega šolskega sveta da se učitelj Franc Muhič iz Vrha definitivno postavi v službo 2. učitelja na tri razrednej ljudske šoli v Šent-Jarnej. — Služba sekundarija v deželni bolnišnici se razpiše z natečajem do 15. aprila.

— (Otroci zažgali) so zopet 20. pr. m. v Dvoru pri Leskovcu igraje se z žveplenkami in je požar naredil kmetu Josipu Komlancu za 100 gld. škodo.

— (Zabodén.) V Ponikvi na južnej železnici je prišlo pretečenega meseca v krčmi mej kmetskimi fanti do tepeža, ki se je s tem končal, da je jeden fantov z imenom Veseljak, družemu, Francu Drobniaku, nož v prsi sunil. Ranjenec je v smrtni nevarnosti.

— (Italijanska poželjivost.) Iz Trsta se piše: Te dni je tukaj zaplenila policija neko italijansko brošuro „Il confine orientale dell' Italia“ z dodanim zemljevidom: „Venezia Giulia“. Ta brošura dokazuje, da se Italija razprostira do konci julijskih Alp, torej do Postojne, in kar tam dokazuje, narisano je tudi na karti. Ta brošura je izšla v Rimu. Italijani torej sami dokazujejo, kako opravičeni so protesti, kateri se delajo prav zdaj po goriških in tržaških Slovincih proti tendencam italijanskih rogoviležev, kateri imajo tudi v Trstu in Gorici svoje privržence in še celo na jako uplivnih mestih. A bogme, te dežele bodo poprej vse druga, kar je le v Evropi, samo italijanske ne. Čas bi bil, da bi vlada vendar enkrat pazila na močan glas upijočega Slovence v puščavi.

Razne vesti.

* (Advokatov) je v Zagrebu praktikujočih nič manj nego 37, torej skoro 4krat toliko kakor v Ljubljani.

* (Konfiscirana) je bila Politika, ker je iz „Ruskega Mira“ posnela listek o Andrassyju.

* (Na smrt obsojen) je bil 4. t. m. v Zagrebu nekov Josip Majdak, ker je svoje 7 mesecev staro nezakonsko dete zadavil in na pokopališče vrgel, ker ga nij mogel preživiti.

* (Perzijanski cesar) ali „šah“ je včeraj iz Teherana odpotoval v Evropo. Najprej gre v Rusijo, potem pride maja meseca na Dunaj.

* (Umor na Dunaji.) Na Dunaji so uže dve leti stanovale v hiši št. 17. na koroškej cesti nekakve deklice lehkomišljene in spri-dene vrste, ki se žive z vlačugarstvom. Mej

denašnja nij vredna, da bi zaradi nje človek le eno gubo na obrazu zgenil. In res je nij zgenil mož. Koliko je vendar poguma treba, ako človek hoče biti mornar!

Posebno lepo je bilo videti velikanske morske valove, ki so se zagnali ob skale različnih večjih in malih otokov. Za vsakim valom nastalo je stotero malih slapov, ki so se zopet izlili v morje nazaj. — Nehote so mi pri opazovanji majestetičnega morskega nemira prišle na misel besede:

„Buči morje adrijansko,
Bilo si in boš slovansko!“

Ko smo zapustili zadnjo parobrodsko postajo Silbo, prihajal je veter čedalje močnejši in morje vsled tega čedalje nemirnejše. Ob enem se je storila gosta tema in jaz sem vsled tega stopil v kajuto ter se vlegel. Kako smo dospeli v Zadar ne vem, le toliko mi je znano, da ob enej po polu noči, tedaj devet ur pozneje, ko bi bili priti morali.

temi je bila tudi neka 20 let stara Katra Balog, Magiarka. Ta je bila pred dvema dnema najdena v svojej izbi mrtva, zadavljena. Kdo jo je umoril, to se še ne ve. Prej ta večer je dekile svojo sobo zapustilo, potlej je nij nihče več videl do jutraj ob polu sedmih. Tačas je prišla domov, prišla h gospodinjji po zajutrk in pripovedovala, da je nekdo pri njej. Ker do 2 nij prišla terjat kosila, šla je postrežnica gledat in jo našla na tleh. Nihče ne ve, kdo je pri njej bil. Zarad denarja je nij umoril, ker nij ničesa premaknil, da, celo deset goldinarjev več je imela nego jutro prej.

* (Razbojnik v meniškej obleki.) Blizu Trecare v Lombardiji je 27. marca srečal kmetsk voznik na cesti, ko je s trga domu peljal se, moža oblečenega kot menih, kateri ga je vstavil, sprašal kaj je vozil, koliko je stržil, ali se ne boji sam z denarjem domov hoditi. Kmet je rekel, da ima denar v skrinji na vozu. Zdajci ga menih zagrabi in hoče imeti ključ od skrinje iz njega. Kmet poseže v žep po ključ pa ga na tla spusti. Ko se „menih“ pripogne po ključ, pade voznik čezenj in ga smrtno zabode z nožem. Potem se je na voz zavihtel in pognal. Laški žandarmi so pri ranjencu na cesti našli revolverje, bodala in piškalco pod kuto.

Dunajska borza 6 aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)			
Avstrijski drž. dolg v bankovcih	51 gld.	25	kr.
Avstrijski drž. dolg v srebru	55	35	„
5% renta	72	90	„
1860 drž. posojilo	110	75	„
Akcie narodne banke	798	—	„
Kreditne akcije	212	—	„
London	121	85	„
Napol.	9	74	„
2. kr. oskini	5	74	„
Srebro	106	60	„
Deželne marke	60	05	„

Tržne cene

v Ljubljani 3. aprila t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld 34 kr.; — rož 6 gld. 50 kr.; — ječmen 5 gld. 85 kr.; — oves 3 gld. 41 kr.; — ajda 5 gld. 85 kr.; — pros 6 gld. 50 kr.; — koruza 6 gld. 60 kr.; kroupir 100 kilogramov 3 gld. 05 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. 50 kr.; masla kilogram — gl. 94 kr.; — mast — gld. 80 kr.; — špah prišen — gl. 48 kr.; — špah povojan — gl. 74 kr.

Zahvala.

Podpisana potrjuje ter se ob jednom zahvalu, da je od delavskega bolniškega invalidnega društva izdatno podporo, katero sva z ranjnim soprogom uživala med časom njegove bolezni v znesku gld. 44.71 in pogrebni donesek 30.—

skupaj gld. 74.71

prejela, ter to humanno društvo vsem tistim, kateri še dozdaj k njem nijso pristopili, gorko priporočam, da naj takoj pristopijo.

Dacar Marija.

Podpisani izreka najtoplejšo zahvalo za dobrodejno podporo, katero sva z ranjco soprogom uživala ob času njene bolezni v znesku gld. 36.— kakor tudi pogrebni donesek 30.—

skupaj gld. 66.—

ter ta blagi zavod vsem delavcem kakor tudi drugim najtoplejše priporočam.

(108)

Josip Mervar.

Išče se za Zagreb

pesterna

(Kinderwärterin),

katera nij manj kot 30 in tudi ne čez 35 let stara, ter mora biti popolnem zmožna italijanskega in tudi jednega slovanskega jezika. Natančnejši pogoji pismeno pod naslovom: „A. C. Agram Nr. 101“. (105—2)

Najfinejše

olje iz sala pomuheljevih (dorševih) jeter

izvrstno zdravi kašelj, sušico, rakitis, bramorje ter najboljše čisti kri.

Vsako steklenico z navodom po 60 kr. prodaje

Gabriel Piccoli,

lekarničar, na dunajske cesti v Ljubljani.

Vnanje naročbe izvršujó se takoj s poštnim povzetjem. (72—10)

Zdravnik za zobé dr. Tanzer,

docent zobozdravništva na vseučilišču v Gradcu,
je začel svojo

zobozdravno in zobo-tehnično praktiko

6. aprila t. l. v Ljubljani „Hotel Elephant“,
vsak dan od 9. ure zjutraj do 5. ure popoldne.

Moje c. kr. priv. zobne preparate: Anti-
septikon-ustno vodo, 1 steklenico 1 gld., zobni prah,
velika škatlja 1 gld., mala 80 kr., zobna pasta,
1 škatljica 80 kr., 1 mali povezek 30 kr., prodajejo
zmirom v Ljubljani znani založniki. (110-1)
Ostali bodem tukaj do velikonočne nedelje.

Umeteljne zobe in zobovja

vpostavljam po najnovejši metodi brez odstranitve
starih korenin in brez vseh muk.

Popolnem nemučne zobovne operacije izvršu-
jem uporabljajoč prav prijetno delujoči

razveselilni gaz

(dušikov oksidacij).

A. Paichel,

(102-2)

zobovni zdravnik,

stanuje ob Hradeckega mostu 1. nadstropje.

Jetika je ozdravljiva! Radgostski univerzalni čaj

in
rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno

za vse, tudi za zastarane bolezni na plju-
čih, za srčne, prsne in vratne bolečine,
posebno za sušico, želodčno slabost, za
splošno slabost čutnic in proti začenjajo-
čej se pljučnici!

Veliko število priznanskih pisem ra po-
laga se v prepričanje.

Javne zahvale.

Vaše blagorodje! Bodite tako dobri ter
mi izvolite poslati naslednja mnogo slavljena
zdravila s poštnim povzetjem: 1 zavitek uni-
verzalnega čaja in 3 steklenice rožnovske ču-
tniške esencije.

Sé poštovanjem

Anton Hejbal, župnik.

Vlkoš pri Prerovu (Moravska).

Vaše blagorodje! Vsled Vašega mi posla-
nega radgostskega univerzalnega čaja ozdravil
sem popolnem v devetih dnevih svoje trime-
sečne bolečine želodskega katara, čutim se
zdravega, imam dober tek in Vam izrekam
zato, gospod lekar, svojo najsrčnejšo zahvalo.
Josip Kramarič, stotnik.

Ogulin na Hrvatskem, 7. oktobra 1875.

Gospodu lekarnarju Seichertu v kopelji Rožnov!

Akoprem hvala Bogu nijsem tako bolan
kakor poprej, ker morem zopet svoja opravila
opravljati, vendar nečem biti brez Vaših iz-
kušanih zdravil, brez katerih bi letošnje zime
skoro ne bil preživel. Po mojej zadnji bo-
lezni čutim zjutraj časi še nekako suho grlo
in tudi me močno peče v prsih, ko pa Vaš
čaj pijem in rabim Vaše celtilčke, mi je takoj
bolje. Ker sem obe zdravili že porabil, bla-
govolite mi poslati po poštnem povzetku 2
paketa radgostskega univerzalnega čaja in 6
škatljic rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov.
Z najodličnejšim spoštovanjem ostajem Vašemu
blagorodju udani

Hubert Zelinka, župnik

v Obietovu pri Zdaru (na Moravskem).

Blagorodnemu gospodu lekarnarju J. Seichertu

v Rožnov!

Izvolite mi zopet s poštnim povzetjem
poslati 10 škatljic Vaših izkušanih „rožnovskih
maho-rastlinskih celtilčkov“, kajti ti celtilčki
mojej soprogi na izvrsten način lajšajo kašelj,
ki jo uže od zime muči, in proti kateremu se
ne mogó sedaj rabiti nobedna druga sredstva
— osobito nobedni opijati. Zatega delj trebam
večje zaloge, ker mi bode prejšnja pošiljatev
kmalu pošla. S poštovanjem se priporočujoč
Med. & Chir. dr. J. Matoušek,

mestni zdravnik.

Ousti n/o (Česka), dne 5. septembra 1876.

Gospodu lekarnarju J. Seichertu v Rožnov!

Bodite tako prijazni, da mi pošljete še
3 zavitke svojega izvrstnega radgostskega
čaja in 1 škatljico rožnovskih celtilčkov, in to
s poštnim povzetjem v Dobřičan — Trnovan.

S poštovanjem

grofica Kristina Rummerskirch.

Od tega po zdravniške razložbi in pred-
pisih pripravljeni čaj velja za 14dnevno rabo
pripravljen paket z nakazom o rabi 1 gold.
av. velj. Jedna originalna škatljica Rožnovskih
maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek
in zavijanje pa 10 kr. posebej.

Radgostski univerzalni čaj in Rož-
novski maho-rastlinski celtilčki dobi-
vajo se jedino le v lekarni J. Seichertu
v Rožnovi (na Moravskem) in razpošiljajo
se naročila na vse strani proti poštnemu po-
vzetku.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno,
imajo tudi zaloge sledeči lekarji: W. Mayr
v Ljubljani, A. Beinitz v Celovci, W.
König, gradsko predmestje, v Mariboru,
Anton Nedwed „zum Mohren“ in Milo-
srdniška lekarna v Gradcu, in S.
Mittelbach v Zagrebu.

Rožnovska čutniška esencija,
hitro in stalno deluje zoper trganje, prehlad,
čutniško in mišično slabost vsake vrste. Ori-
ginalna steklenica 70 kr. av. velj., za kolek
in zavojbo 10 kr. več. Prava se dobode
jedino direktno iz lekarn v Rožnovi (Mo-
ravska). (377-14)

Rožnovsko mazilo za ozebo,
ki vsako, tudi zastarano ozeblino izceli naglo
in gotovo. Lonček 50 kr., za kolek in povitek
10 kr. več.

Pravo se more dobiti jedino nepo-
sredno iz lekarnice v Rožnovi (Moravska).

Važno naznanilo!

Ravnateljstvo mejnarodne izložbe blaga na Dunaji
prodaje vsled likvidacije te-le predmete po čudno nizkej ceni,

5 gld. 75 kr.,

za katere se dobode naslednjih 64 stvari, in sicer:

1 izvrstna in točna ura s po-
zlačeno verižico. Da ura do-
bro gre, garantujemo.	1 velekrasen album za foto-
grafije, bogato z zlatom ozalj-
šan.
2 pravi japonski svetilčni vazi
z najfinejšo slikarjo, kras vsa-
kemu salonu.	18 finih parrance-slik, 23 cm.
vis., 28 cm. šir., najdivnejši
kras za 3 sobe.
1 izvrstna prav praktična sahar-
nica od črne, z zlatom emajli-
rane kovi.	12 izvrstnih c. kr. patentira-
nih žlice za jedi,
1 praktične klešče za sahar od
vedno bele kovi.	12 izvrstnih c. kr. patentira-
nih žlice za kavo,
1 mičen franc. Cebra - namiz-
njak, ki krasi vsako salonsko
mizo.	6 podčasnice, katerih pri
nobednej hiši pogrešati ne
smejo,
1 slavnoznani obdarjeni tele-
phon, s katerim se moreš z
vsakim še bolj oddaljenim člo-
vekom izvrstno zabavati.	6 kosov francoskega parfūm-
mila, kateri kožo napravljajo
fino, mehko in belo.
	2 saljiva predmeta, najnovejša
in največji smeh probujajoča, za
gospode in gospe.

Ako vpošlje malo večto 5 gld. 75 kr., ali ako jih naroči s po-
štnim povzetjem, dobi vsakdo vseh tu navedenih lepih 64 stvari tako
v ceno, da je komaj delo plačano.

Naroča se za vso c. kr. avstro-ogersko monarhijo jedino pod
naslovom:

Direction der internationalen Waaren-Ausstellung
Wien, Burggring Nr. 3.

Mi darujemo vsakemu

najpotrebnejše domače orodje, kakor: žlice za kavo
in jedi, nože in vilice itd. itd.

Od konkurznega upraviteljstva pred kratkim na nič prišle
velike angleške tovarne za britanija-srebro smo dobili poziv, naj vse
izdelke od britanija-srebra, ki jih pri nas v zalogi imamo, za majheno
odškodnino prevoza in 1/4 delavske plače darujemo.

Ako se vpošlje znesek ali tudi proti povzetju cene, ki je pri
vsacem izdelku označena, samo za povrnitev stroškov prevoza iz An-
gleškega na Dunaj in majhen del delavske plače, dobode vsakdo le-to

zastonj.

6 kom. britanija-srebrnih žlice za jedi, 6 kom. baš tako-
vih žlice za kavo, vkupe 12 komadov, stalo je
prej gld. 6, a sedaj stane vseh 12 komadov
vkupe	gld. 2.35
6 „ britanija-srebrnih namiznih nožev z angleškimi
ostrinami, 6 kom. baš takovih vilic, vkupe 12 kom.,
kateri so prej stali gld. 9, stoji zdaj vseh 12 vkupe	3.40
1 zajemalka za mleko, težke vrste, prej gld. 3, zdaj	1.30
1 „ juho, najtežje vrste, od najboljsega
britanija-srebra, prej gld. 4, zdaj	1.80

Poleg tega elegantni svečniki, par po gld. 1.—, 2.—, 2.50, 3.—; zde-
lice po kr. 50, 75, 80, gld. 1.—, 1.40; majolke za kavo ali čaj po
gld. 2.—, 2.50, 3.—, 4.—; svečniki z roči, par po gld. 8.50, 10.50,
14.—, 20.—; saharne pušice po gld. 2.—, 2.80, 4.—, 5.50, 7.—; saharne
sipnice po kr. 40, 75, 90, gld. 1.—; sklenice za kis in olje po gld. 2.50,
3.80, 4.25, 6.—; pušice za surovo maslo po kr. 95, gld. 1.70, 2.80, 3.25,
4.— ter še mnogobrojni izdelki.

Osobitega pozora vredno.

6 komadov namiznih nožev, z najfinejšimi ročaji od britanija-sre-
bra, z angleškimi jeklenimi ostrinami, 6 komadov baš takovih vilic,
6 komadov težkih izvrstnih žlice za jedi, 6 komadov baš takovih
žlice za kavo, v elegantnej kaseti od baršuna, vkupe 24 komadov,
ki so prej stali brez kasete gld. 13.—, stane zdaj s kaseto gld. 6.40.

Te stvari so izdelane od najfinejšega britanija-srebra in se od
pravega 13 lotnega srebra celo po štetnej rabi ne dadé razlikovati,
ter garantiramo, da njih barva vedno ostane bela.

Tudi damo vsakemu denar nazaj, ako mu naš nož ali žlica
očrnita ali orumenita. (38-9)

Naslov:

„Britannia-Metallwaaren-Niederlage“
Wien, Babenbergerstrasse 1.

Pri Slomu: Grossman iz Dunaja.
Majdič iz Maribora. — Weinberger
iz Dunaja. — pl. Hrusov iz Karlova.
Sattler iz Grada. — Haruje iz Se-
žane. — Babič iz Kočevja.
Pri Matiču: Neuhaus iz Dunaja.
Schubach iz Grada. — Berger,
Gens iz Dunaja.

5. aprila:

Hiša na oglu

NOVO ŽELEZNO CERKVENO URO

so dobiva:

V „Narodne tiskar“:

Pomladanski valovi.

Roman, spisal I. Turgenev, poslovenil dr. M.
Samec. 8e 17 pol. Cena 60 kr.

Gregor Troha,
izdelovatelj cerkvenih ur v Javorjah,
pota Škofja Loka-Poljane.